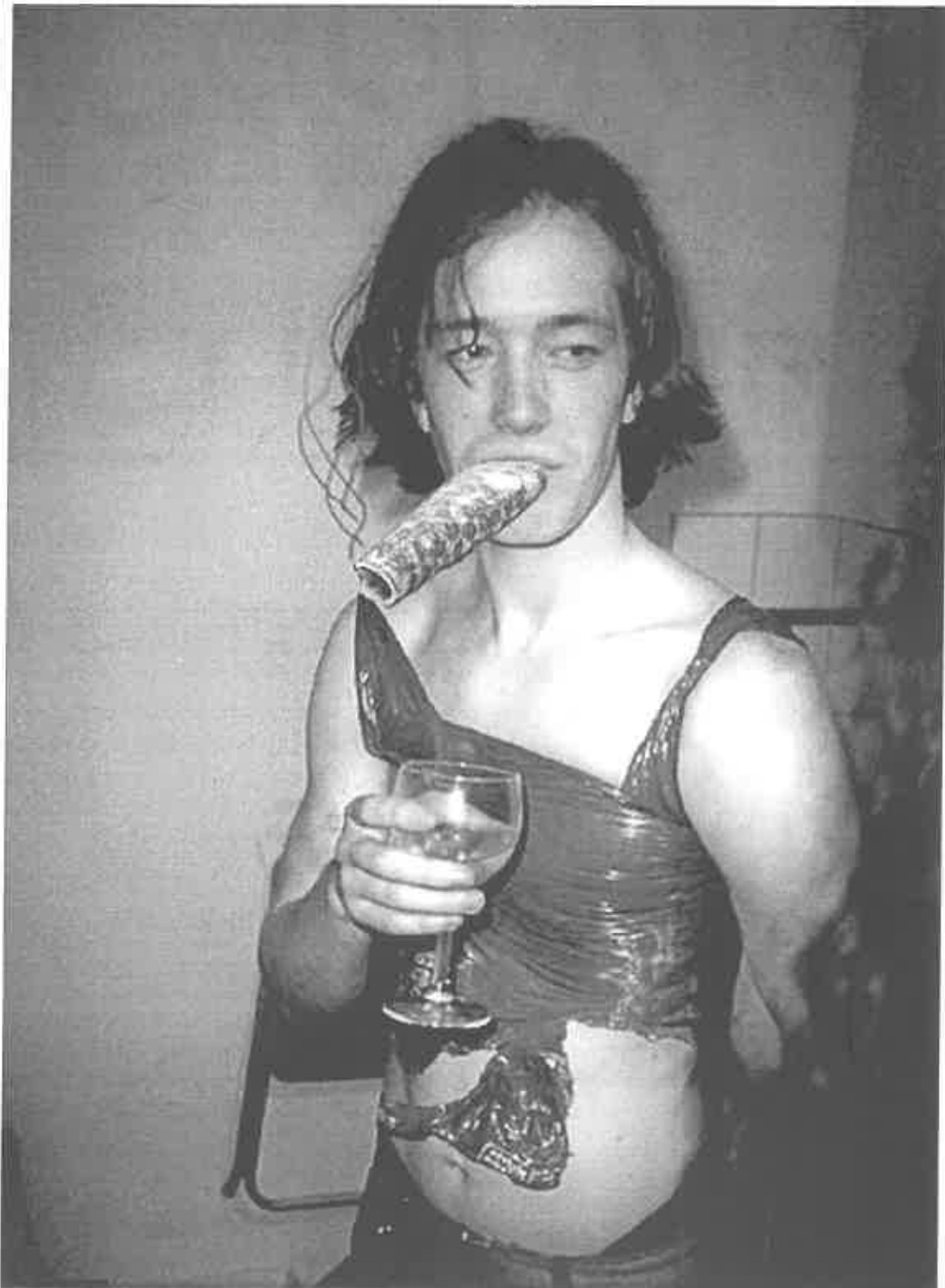

ΑΤΑΒΡΥΓΙΑΝ

NUMMER 72

ατ

ÅR XXIV

Har du nå'n Lembas?

ATGRIYIAN

NUMMER 72

ᚠᚢ

ÅR XXIV

RING RAVE

FEATURING:

DJ ANGMAR
& DJ KHAMUL

COMING SOON TO A VENUE NEAR YOU!

CHECK WITH YOUR LOCAL TICKET SERVICE FOR TOUR DATES!

DJ Angmar and DJ Khamul use Dolguldur Stereo Surround System.

Rajrajrajrajraj - Meta!!!

Elostirion 72

Redaktör: Cirieth

Biträdande: Vardamir

Illustratör: Taurrohir

Ansvarig utgivare:
Regenten – Turgon

Grundare: Gil-galad

Upplaga: ca 90 exemplar

© Mithlond, 25 september

Tingsmästaren
kungör:
Nya gillesmästare

Alvgillet har en ny gillesmästare! Denna är Vëannë, som efterträder Arwen. Tingsmästaren tackar Arwen för hennes arbete, och välkomnar Vëannë till hennes nya uppgift. Bådas Eglerio!

Länge har spelgillet stått utan gillesmästare. Vi tackar Baranor som varit tillförordnad gillesmästare. Efter det senaste spelgillesmötet kan vi dock annonsera att gillet har en ny gillesmästare: Erion.

Baranor och Erions Eglerio!

/Spirea, tingsmästare

Ledare

Till sist gled sommaren ifrån oss. Dess ljumma nätter av marknära dansande dimslöjor och lågt hängd måne, är ej mer, och den ljuva doften av daggvåta träd och blad falnar och försvagas till att bli ett minne blott, att läggas till och ömt vårdas bland alla andra utav minnen som vårdas bör.

Sommaren har för mithlondrim varit en händelserik sådan, som inneburit mängen nöjsamhet av picknickar och festligheter, men även mycket arbete inför det hastigt nalkande Höstgille XIV, men likväl har detta föga hindrat våra kära inbyggare från att finna mycken nöje och förlustelse längs vägen, såväl som vid sidan av den, ty det är sant, det som sägs, om hur farligt det kan vara, bara att kliva utanför sin dörr, för tager man sig inte i akt, kan ingen säga varthän vägen kommer att bära iväg med en..

Den här sommaren förde den oss till Bokskogen, djupt inne i själva hjärtat av Angmar, och till Väderklint för ett riksmöte under Mellonaths Minas Morgûls vinande piskor. Många fler var de öden och äventyr som sig utspelades under dessa ljusets månader, och flera av dem skildras här, i Elostirion nummer 72, för din fågnad och ditt höga nöjes skull, så läs, vänner, och minns och fröjdas, och framför allt - låt er roas.

Cirieth, Mithlonds Skrivare

*"Mmm... Elostirion och en god whiskey
- kan det bli bättre?"*

/Ruby Gamgee

Platsannons

Mithlonds bildmakare, Fingolfin och Gil-galad, söker en-två inbyggare eller intressenter med god blick för fotograferande, som vill hjälpa oss att dokumentera Höstgille XIV med kameran i hand. Det enda materiella kravet är att man har en egen kamera. Det är en fördel om det är en digitalkamera, eftersom vi ska publicera och bevara bilderna digitalt, men vi utesluter inte analoga bilddemoner. Kontakta den yngre noldoralven för mer information!

Gil-galad, vice bildmakare

Hören!

Den 26 maj UT hade mithlonds Regent sammanträde med sitt Grå Råd. Regenten vill därför kungöra följande av allmänt intresse:

* Den nyligen startade PR-gruppen och dess förslag till organisation, syfte mm, godkändes och är sålunda nu en officiell funktion i riket. Huvudansvarig är Eldwyn. Envar som är intresserad av att bistå denna grupp, kan med fördel kontakta dem via pr@mithlond.se. I korthet kan gruppens organisation beskrivas sålunda; att en liten men hängiven kärntrupp har huvudansvaret för de olika projekten samt att driva gruppen framåt. För de som inte har detta engagemang, finns möjligheten att hjälpa till så mycket man känner att man har tid och möjlighet till, mer eller mindre i olika större och mindre projekt. Gruppen har som mål bland annat att synliggöra riket, så att fler nya inbyggare hittar hit, sprida kunskap om Tolkien och hans verk samt på olika sätt skänka goodwill till Mithlond.

* Inbyggarna uppmanas att vara aktsamma när de skickar elektroniska brev till Intressenterna. Deras lista får icke dränkas i skrappost, men de ska ej heller missa viktig information som är av intresse för dem. Det är svårt att bli aktiv om man inte vet var och när saker sker.

* Då Mithlondrixerna besökte Forodrim tillverkades och inköptes en hel del materiel för att göra vår ambassad till en av de bästa i mannaminne. De som haft sådana utlägg för rikets räkning ombedes att överräcka kvitton på dessa belopp till Skattmästaren, som sedan betalar ut ersättning till respektive inbyggare. Kostnaden för picknicken betalas av inbyggarna själva. Erion har redan startat insamling av dessa penningar.

* Skrivarämbetet och Grå Rådet söker för närvarande efter vägar att producera och distribuera Elostirion så billigt som möjligt. Inbyggare som har idéer, tips eller något annat som kan vara till nytta, uppmuntras att höra av sig till GR alternativt Skrivaren.

Turgon, Mithlonds Regent

Kungörelse!

Under Bohus exkursionen den t10:e juli [UT], utmärktes och upphöjdes :

Raniel till Väpnare av Telperions Ordern
Yelinwe till Väpnare av Telperions Ordern

Till Riddare av Telperions Ordern dubbades:

Vardamir Nólimon.

Denne övertog under även högtidliga former ordensmästarskapet för Telperions Orden.

Till Väpnare av Laurelins Ordern:

Serindë

Turgon, Mithlonds Regent

Tankar från en bergstopp

Ja Ja det är väl bara att inse fakta. Vintern är på väg !

Nu tycker väl de flesta att vintern inte är så tokig, det är ju snö, julen kommer, man kan åka skidor och alla andra klämkäcka saker man kan göra för att få denna mörkrets och kylans tid att passera. Till er alla som tycker om vintern så bjuder jag upp er att besöka mig på Crissegrims toppar och verkligen få uppleva en kyla som får fjädrarna att bli som svärdsblad av mithril, och att flyga med stel fjäderdräkt är lika svårt som att få en hob att sluta äta. Och inte nog med att det är kallt ! All denna snö som hela tider dalar "snyggt" ner och lägger sig som en matta över landskapet och jämnar ut alla ojämnheter så att man riskerar att landa i en snödriva som är så stor så att även jag försvinner och är lika hjälplös som en sparv i Mordor. Det är under den här tiden jag frivilligt brukar anmäla mig till patrullering över domedagsberget för att värma mig. MEN NU ÄR DET FÖRSTÖRT TACK VARE EN ENVIS HOB ! Var värmer jag mig nu ?

Landroval

TACK

...alla ni som hjälpte till: Anariel, Baranor, Earendil, Fimbrethil, Geloe, Gil-galad, Grendel, Häxx, Marco & Ruby (samt utgårdingarna Isabell & Mikael, Magnus, Patrik). Tack även till er andra som erbjöd er men som fick förhinder.

Nya adressen är Rönngården 20, 435 31 Mölnlycke. Telefonnr är oförändrat: 031-16 54 46 & 0736-32 65 97 Man tar sig hit främst medelst Grön express (4 kup), och det tar ca:

30 minuter från Hjalmar Brantingsplatsen

20 minuter från Brunnsparken

15 minuter från Korsvägen, alltså egentligen kortare tid än till Olofshöjd, eftersom det är mycket närmare till hållplatsen nu, vilken är: Platåvägen, eller ännu närmare: Aspgården/Säteriet. Den grå bokgillessoffan har fått sällskap av Vitsippas gröna, så nu kommer kommer ännu fler att slippa sitta på golvet. ;) Hjärtligt välkomna framöver till inlandsskogarna!

Kram, Vardamir & Vitsippa

Nu går 206:an i bokgilleshimlen in ...

Det är nästan så att man går och blir nostalgisk. Tänk när man sjönk ner i Vaddes soffa på Olofshöjd, fick en kopp varmt te hält i knät och åhörde andra snarka ikapp med upplösningen av... uppläsningen av Silmarillion. Det är själva essensen av livet i ett Tolkiensällskap!

Den spänstiga femtetten Fimbrethil, Earendil, Gil-galad, Marcho och Ruby hjälpte, tillsammans med reservister från Utgård, under lördagen den 5 Yavannie vår ärade gillesmästare att flytta från Olofshöjd till Råda Portar. Den Våldiga Boksamlingen är flyttad *check*, Bokgillessoffan® är flyttad *check*, Den Grå Eminensen Vardamir är flyttad *check*. Och jag har nycklarna till hans hem (ännu ett kort tag)!

Lågmält men klart hörbart drog den midgårdade delen av flyttlaget en lättadens suck över det inbjudande gårdsnamnet på skylten vid infarten till Vardamirs nya hem: "Bokgården". Gillet tycks ha funnit en ny plats i sagan, i verkligheten, i dag.

Eder utsände bokmal, Gil-galad

[Läs även den till denna flyttrapport hörande sången, ihopdiktad av Gil-galad, längre fram i Elostirion. / reds. anm.]

Om konsten att presentera sig för grannarna...

Igår träffade jag några av mina grannar för första gången. Samtalet kom snabbt in på ämnet fantasy och grannen berättade, förtjust och fascinerat, följande om en av galningarna som bor i huset:

-Vet du, det bor lajvare här! Jag såg dem genom fönstret. De sprang omkring på gården, lekte Asterix och slog en stackare i huvudet med en fisk!

Att repa ambassader är det allra bästa sättet att göra sig känd i grannskapet!

Serinde

Spelgillesrapport 20/8

Då var ännu ett spelgillesmöte avslutat. Nöjdhetsfaktorn var som vanligt i topp både för vinnare och förlorare. Närvarande denna gång var: Erion, Raniel, Beldin, Vëännë, Spirea, Eol och Erik.

Själva spelandet inleddes denna gång med spelet Victory, som dom flesta av er kanske känner till är en nytryck av spelet Trumpet. I korthet handlar spelet om att vinna stick med de kort man har på hand. Här gäller det att spela det högsta kortet i den gällande färgen. Skulle man sakna den färgen kan man istället spela kort av annan färg, som då antingen är värt mer eller mindre än den aktuella färgen. Det finns också "Victory" kort som gör att man automatiskt vinner (om ingen annan spelar ett victorykort efter dig). En stor fördel med

detta spelet var att det inte var några problem att utöka från de angivna maxantalet på 6 spelare. Kommer dock behöva spela det fler gånger för att kunna ge nått riktigt bra omdöme om spelet. "Småkul" får duga så länge. Spelet vanns av Erik (tack vara en säker coachning från Henny), som bara väntar på godkännande från vår kära Lots för att få kalla sig för intressent...

Då detta var avklarat gick vi raskt in nästa spel, som denna gång blev spelet med det myska namnet; Carcassonne. Spelet i korthet går helt enkelt ut på att placera ut brickor med stadsdelar, vägar och fält på. Det gäller samtidigt att försöka förutse spelets gång, genom att bestämma vilken del av den nyligen utplacerade brickan som kommer att vara värdefullast när spelet är slut. Denna gång spelades spelet även med en ny expansion, vid namn, Traders & Builder (nå ja vi spelade den tyska utgåvan, Händler und Baumeister, men eftersom inga av brickorna har text på

sig så var detta inget problem). Denna expansion ger en ny dimension till spelet, eftersom man nu kan få göra flera drag i rad, samt att avsluta en stad kan ge bonuspoäng i slutet av spelet. Carcassonne är ett mycket bra spel, värt att spela upprepade gånger. Vinnare denna gång var "Team Biander", dvs Raniel och Beldin, som valt att samarbeta.

För er som med avundsjuka i blicken läser detta, så kan jag meddela att ni är varmt välkomna nästa tillfälle. För oss som var där i Fredags, så gäller samma sak. Nästa tillfälle kommer att ges efter Höstgillet, eftersom tiden dit inte kommer vara svår att fylla med annat... Datumen du kan skriva upp i din kalender är 15/10. Tiden är som vanligt 18:30, hemma hos Raniel och Beldin.

Erion, nyutnämnd spelgillesmästare.

SKUGGA, ELÖ OCH GLÖDGCAT JÄRN

-Eller bland blommor och blad med Mellonath Minas Morgûl;
-ett riksmöte i M.E.R:s regi

Hårda blåser denna sensommarens vindar, då hobbitar och dúnedain såväl som alver och Morgoths kreatur strävar upp för Väderklints karga kullar för att samman ägna sig åt faslig fest av fasetterad fason.

Blott en gång om året händer det sig att den ljusa sidan och den mörka, på detta sätt samsas under förenad fana, men var det slumpen, eller var det Arthalion, som detta år utsåg fredagen den 13:e augusti [UT] till att bli dagen för mötet ifråga, och hur många var det egentligen som i själva verket noterade att här kom en skymning att falla, som ej fallit förr? - Måhända ingen, ty Valnaurs eldar flammor starka, och förjagar var skugga frånsatt den som utgörs av honom själv.

Valnaur anländer i sällskap med Arthalion, varande gillesmästare för Mellonath Minas Morgûl, och dennes flickvän Cristal.

Från Minas Tirith far Baranor för detta möte, och från Lothlóriens fagra skogar kommer Melórë; från Gondolin anländer Kung Turgon; hans Primula från Fylkes gröna kullar, samt Barahir, den landlöse utbygdsjägaren. Serindë (sedermera moder till bröderna Fëanor) letar sig från Mandos salar, och så även Gwindor; Erion såväl som Spirea ansluter sig för en kortare vistelse, men varifrån Ruby och Cirieth kommer, och vad deras ärende har varit, är det ingen som vill veta. Fredegar anländer

tillräckligt sent för att oro över huruvida han blivit tillfångatagen och förd till Mickelsklyft, skall vara potentiell.

Så som sig bör, är det till skugga såväl som ljus som de församlade söker sig för att inmundiga medhavd föda och dryck. Till föga gagn söker Arthalion göra sig av med överflödiga pastasallad, och lika fåfängt önskar Cirieth upplysa närvarande om lembasplåster, funktionen av dessa, samt hur

det finns att tillgå för såväl de vilka sitter alltför hårt fast i det så kallade lembasträsket, som de som ofrivilligen har utsatts för passiv lembning på grund av alltför frekvent vistelse i samvaro med alver. Hur dessa lembasplåster -inte helt olika små plättar inslagna i lönnlövanvänds, demonstreras -de skall helt enkelt fastsättas vid armen- men missförstånd uppstår och plåstren konsumeras

av hungriga hobbitar, alver och människor, och som om inte det vore nog, är det här som Ruby Gamgee ur sin ränsel plockar fram ...lembas.

Likväl är måltiden långt ifrån avslutad innan dess att Arthalion reser sig upp, håller ett underfundigt tal, samt förklarar riksmötet såsom öppnat. -Även delar han ut riksmötesmärken; mot svart botten ett rött "M" för de närvarande att fästa vid sina kläder (och vi tackar Arthalion för denna påminnelse om hur utdelning av märken under varje av Mithlond hållen fest bör ske.), och annekterar reservmorgotherna Serindë (såsom varande medlem av Häxmästarens hushåll), Ruby såsom ondskefull smådvärg, samt Cirieth i egenskap av smygnazgûl.

Reklampaus nummer 1: "Ask för M.E.R - Den utan lembas!" (Vid tre olika tillfällen avbryts riksmötet för reklam, vilken går ut på att Cirieth till Arthalion överlämnar plastlaminerade reklamskyltar för M.E.R. Se exempel på motstående sida.)

Lekar är planerade för detta riksmöte, men bristen på orch (orch), vilja, tillika nödvändiga resurser gör att dessa aktiviteter måst strykas från agendan, men likväl förflyter knappt en sekund händelselös, ty de fria folken såväl som de till ondskan bundna gläds åt varandras sällskap, och på överraskningar bjuds ett par, ty rätt som det

är för Ruby ämnet och konceptet av trädgårdsnoldor på tal, och överlämnar till Turgon en äkta sådan av Gondolinskt ursprung, och i samband med detta förtäljer Cirieth historien om trädgårdsnoldor, deras härkomst, uppkomst och öde, och således rätas mångt frågetecken ut i bemärkelse av vad J.R. R. Tolkien egentligen avsåg då han i den tidiga begynnelsen referade till noldor såsom "gnomes".

Reklampaus nummer 2: "M.E.R - Gör att du orchar mer! (Approved by Grishnákh)"

Föga tid har sedan förflutit, då Cirieth ånyo begär ordet och förkunnar att där står en plats tom i Minas Tirith; en plats av heder och ära; en plats som tidigare upptogs av Gil-galad i egenskap av stöd gondorian, och alltsedan denne bad om att lösas från sin tjänst, har Cirieth sökt efter en ersättare. Denne finner hon i Barahir, vilken gladeligen accepterar att stödja Gondor, försvara Gondor, och i tider av nöd undsätta Gondor, tills dess att han själv från sin tjänst önskar bli löst.

Reklampaus nummer 3: "M.E.R

- för ond för att kolsyra!"

Såsom tidigare antytts, faller skymningen tidigt denna kväll, och mithlondrim bryter upp nästan samtidigt som solen begynnar att sänka sig mot horisonten, och galda i hågen och uppslupna därtill, försvinner alla samma väg som de kommit.

Cirieth

M.E.R.

-FÅR DIG ATT ORCHA MER!

OM TRÄDGÅRDSNOLDOR

Som ni alla må vara bekanta med, benämndes Tolkiens noldoralver i den tidiga begynnelsen såsom "gnomes". Detta kan förefalla lustigt, och måhända rentav svårbegripligt, men där finns en anledning, och en god förklaring därtill, till varför det en gång förhöll sig som så. Det har med Morgoth att göra. Det har med orcher att göra. Det har i allra högsta grad med trädgårdsnoldor att göra, vilka härmed kommer att få sin sanna berättelse förklarad och redogjord för.

Men först ett par viktiga punkter, för att omintetgöra allting vad potentiella missförstånd kan innebära: Det engelska ordet "gnome" utgör ena halvan av ordet "garden gnome", det vill säga trädgårdstomte. -Ergo: Gnomes är lika med trädgårdsnoldor.

Det begav sig under den Första Ålderns mörker. Melkor; världens mörke fiende Morgoth, hade med Fëanors Silmariller flytt till Midgård, Mandos dom var ett faktum, och noldor således ett förbannat folk. Denna Mandos dom kan tyckas likt någonting i klarspråk framstående och koncis i sin kontenta och kontext, men så är i själva verket ej fallet, då ord fanns, som Mandos valde att inte uttala, blott tänka, och således finns det en del av hans förbannelse över noldor, som höljdes i mystik och var känd av ingen förutom noldor själva. -Denna del av förbannelsen utgjordes av Lembas, och noldors beroende av denna högst dubiösa substans, och vad som av historierna inte framgår är hur

Mandos själv lär ha tänkt, men föga uttalat:

*"Föga tröst och sinnesfrid,
skall ni få från skräck och
strid -Aldrig se en morgon
randas om ni inte röker
Lembas"*

Således var det stinna av lembas i alla dess tänkbara former som noldor oförväget kastade sig in i bland annat "De oräkneliga tårarnas slag" för att fåfängt söka bekämpa Morgoth och dennes härar, men som ni bör vara bekanta med, misslyckades de. Mången noldo föll, och deras kroppar togs av Morgoths orcher tillvara, ty den mörke fienden hade gett order om att samla upp var fallen noldo för att dessa omvandla till trädgårdsgödsel. -På grund av den höga lembaskoncentrationen i alvernas kroppar, visade de sig dock vara otjänliga för detta syfte, och Morgoth vredgades svårt. Emellertid rådde honom hans ringa tjänare

Sauron - Bedragaren, att istället använda noldorgödslet på sin 18-håls golfbana, och så gjorde Morgoth. Och gräset växte. Och gräset frodades, men inte bara det, ty endast en kort tid förflöt innan dess att någonting, som i mångt och mycket liknade Noldoralver, begynte att ploppa upp likt ogräs på Morgoths golfbana. Stela var deras lemmar, och glansiga var deras ögon (ungefär som vid en dålig lembastripp), men de var ett faktum, och de var trädgårdsnoldor!

Morgoth tog till alla medel, kända såväl som kända, lagliga men i synnerhet olagliga, för att bli kvitt dessa trädgårdsnoldor, men utan att lyckas, ty likt svamparnas mycel var deras nätverk, och där en slets upp med rötterna, tillväxte snart en annan, och inom kort hade trädgårdsnoldor spritt sig över hela Beleriand. Morgoth gav upp sin golfkarriär och började istället spela Bingolotto, och resten är historia.

Så småningom kom Morgoth att kastas utanför världens kant, och Mandos dom att upphävas (frånsett den lilla paragrafen angående Lembas), men alltjämt lever trädgårdsnoldor kvar, i sänja och frid med sina fränder.

Cirieth

Skildring av M.M.C.C.D.s riksmöte Fredagen den 13:e augusti

Som Noldoralv och överlevande från Nirnaeth Arnoediad och krigsfånge i Angband kände jag viss tvekan inför evenemanget i fråga, men valde ändå att delta. Det visade sig vara rätt beslut. Jag dokumenterade picknicken med kameran, men ibland höll jag den inte stadigt nog och bild demonen målade suddigt.

Platsen var vattentornet i Slottsskogen och fler och fler deltagare samlades, alla i tjusiga kläder (Spirea och Erion något egendomligt utstyrda dock) och med medhavd matsäck. Det hälsades och pratades och skojades, men sedan gjorde hungern sig påmind och vi drog oss ner från tornet och satte oss i gräset. Några slog sig ner i solen och andra i skuggan, allt efter deras preferenser. Mat och dryck trollades fram och förtärdes under muntra tillrop.

Många av skämten och historierna rörde sig om årets bokskog och vad som tilldragit sig där. Gillesmästaren Arthalion anlände med sin vackra dam Cristal och sin vän balrogen Valnaur och riksmötet kunde inledas på allvar. Det talades och skålades – Burzum uk! Vilket lär betyda välkommen.

Cirieth av Gondor fin i svart tunika och med krona på huvudet som varandes Bokskogsdro-

ting, läste en berättelse om trädgårdsnoldor (garden-gnomes) och annat spännande och roligt. Hon gav även Arthalion tre olika skyltar som han kan använda i sin M.E.R kampanj. (Morgothic Elvish Revolution).

Ätandet och drickandet fortsatte mellan programpunkterna. Lembas och lembas-plåster fanns att tillgå då röklebasmissbruket på senare tid brett ut sig bland framför allt noldoralver. T.o.m. en och annan orch lär ha trillat dit. På grund av ett missförstånd åt flera av oss deltagare upp sina plåster vilket tydligen inte var meningen.

Under mötet förekom även badankor i olika former: en behornad, två som sugrör och en noldorvariant i trä och metall förevisades. Men betydligt viktigare var den fina utmärkelsen med diplom som gavs till Barahir. Han accepterade nämligen att bli stöd-Gondorian! Samt att vår regent Turgon erhöll en fin och sällsynt trädgårdsnoldor från Gondolin, av Ruby och Cirieth.

Arthalion försökte under kvällens gång göra oss ondare, det må vara osagt om han lyckades, men trevligt var det och alla deltagare fick en plutt med sig som minne. Tyvärr hann vi ej med lekar och spel som planerats, men jag tror att alla deltagare lämnade slottsskogen nöjda och glada efteråt. Inklusive regenten, trots att han på vägen dit tappat bort sin fickpalantir, vilken mirakulöst återfanns hos hästtrafikens hittegodsavdelning tre dagar senare.

Gwindor

MITHLONDS LAG

Byggnings-balk

12 Kap.

HURU ORC MÅ I Bokskog jagas

1 §. Ega flere bokskog samman; då skola de i rättan tid sig förena, huru många orcer der kunna jagas, och jage sedan hwar efter ty, som han del i skog eger. Jagar någon flera; hafwen de andre wåld att taga dem upp, och han böte en mark för hwar orc, och skadan åter. Jagar han ej sjelf så många orcer, som han på sin del äga rätt; stånde honom fritt att låta andra jaga. Gör han det ej; då må de andre hans del saklöst nyttja.

2 §. Hwar som tager annas orc för lega, skaffe dem åter eller gälde det de wärde woro, då de togos emot. Gitter ha wisa, att de af Nazgûl dött eller förkommit av annan händelse, och finnes han ej hafwa warit der wållande till; ware saklös. Samma lag ware, der för troll för lega till bete eller foder tages.

3 §. Löpa orc ur en skog i annan, som ej ligga samman; säge då skogsegaren första och andra gången honom till, som orcerna eger, att taga dem bort och hålla dem derifrån: Finnas de der sedan; då må skogsegaren dem jaga och låte goda män pröfwa hwad för dem betalas skall, der dem begge ej derom åsamjer.

4 §. Släpper någon med wilja orc å annans bokskog, som inhägnad är; hafwe dem till skogsegaren förwerkat. Komma orc, eller annat fä, som bokar äter, annorledes der in; gånge derom som i 9 Kap. urskildt är. Warda orc dräpne eller slagne; då bötes, och gäldes de åter, som om annat fär i 22 Kap. stadgas.

Vid pennan,

Tar-Palantír,

Mithlonds Lagvrängare

Bokskogen 2004 -Angmar lever!!!

Detta vilket, i enlighet med min sedvanliga ruting, torde vara en helt vanlig festrappport, har istället tagit sig uttryck i en tämligen personlig skildring. Någoting annat vore otänkbart.

"It's a dangerous thing walking out the front door..."

Det sägs att det är någoting speciellt med ens första Bokskog, och jag, Cirieth, är efter att ha deltagit i Angmars Bokskog 2004 böjd att detta bekräfta, ty helgen mellan den 23:e och 25:e juli [UT] kom att bli till oförlömlig, och alltjämt lever minnena, med oblekta färger, såsom ägde det hela rum igår...

Det är en risk, och en stor sådan därtill, som du utsätter dig för bara genom att lämna hemmets trygga härd och vind för våg kasta dig ut genom ytterdörren, ty i sanning vet du sällan varthän vägen kommer

att bära iväg med dig, och även om så skulle råka vara av din kännedom, kan du aldrig veta vad som väntar dig vid resans slut.

Jag visste det föga och fann mig således handfallen och obehäpnad inför vad som komma skulle, i det äventyr som i själva verket begynte redan i samma stund som jag varseblev hur jag skulle fara med till Bokskogen, vare sig jag ville eller ej, och hur detta ej var förhandlingsbart.

Nåväl. Bokskogen kom att bringa mig många intryck, det ena starkare än det andra; många minnen - det ena att hålla mer kärt än det andra, samt en hel del att än idag kunna brista i skratt över. Och här följer hur det hela sig hände.

Kung Turgons dvärgmûmak lämnade de Grå Hamnarna fredagen den 23:e juli, strax före lunchtid; såsom vanligen med ett par hobbitar, samt femtio procent av Gondors befolkning i släptåg (det vill säga Ruby Gamgee, Esmeralda Took, samt undertecknad. Tragiskt nog hade Primula inför denna helg insjuknat och tvingades således att kvarbli hemma.).

Hastig färd i stekande sol och fuktig kvav sensommarluft av hotande åskväder som aldrig bröt ut, avbröts för ett tillfälligt avsked av Esmeralda och upptagandet av en viss herr Bilbo Baggins som resesällskap för den återstående delen av färden, och innan någon visste ordet av, var vi framme. En ansenlig

hög med orchspillning antyder att vi är på rätt väg redan innan skylten lydandes "Angmar" står synlig att uttydas.

Väl på plats och i väntan på signalen vilken oss alla skall kalla till samling inför Angmars råd och Furstinna, reses tält och bågare fylles av Bilbos mystiskt kolorerade, men tämligen välsmakande dryck till skål för Bokskogen och allas vår samvaro.

Så ljuder slutligen klockan och vi manas till march att följa dess klämtande till den plats på vilken vi av Angmars Furstinna Mirabella Took hälsas välkomna till Bokskogen, samt tillhandahåller all information som faller sig nödvändig för vår överlevnad och för vårt väl.

Här finns anfövanter av Angmar, besökare från Bri, representanter från Forodrim, medlemmar av Midgårds Fylking, samt en korhort från Caras Galadhon, bland vilka vi inbyggare av Mithlond befinner oss, och bland vars namn vi vi präntar våra, i Angmars stora gästbok, varpå samtliga må återgå till sina sysslor.

Snart nog begynnar lägereldarna att pyra. Ännu har mörkret ej fallit, men föda skall vankas för den hungrige, emedan övning inför morgondagens bågskyttetävling övervakas av Angmars Fëanor som sig solar i Silmarillernas glans.

Eldarna falnar till glöd, och snart nog sprider sig dofter av nygrillad föda såväl som bränd

dito, trots att somliga finner vissa svårigheter i att skilja det ena från det andra. Härdens rök hamnar mestadels i ansiktet och således utgör rökt whiskey och välbryggd mjöd en utmärkt tröst. Kung Turgon kastar svampfötter och brända korvar "i geografin".

Efter ett par timmar i samkväm, samtal, sång och skrott kring eld som tilltager i takt med att mörkret lägrar sig över nejden, och korna kollektivt rör sig i hagen (tryggt förvisade om hur Vardamirs Heliga Halssmycke skyddar dem från blixten), öppnar äntligen baren och temat för årets bokskogsbar ligger i snygghet: Baren är snygg och drinkarna är snygga, för att inte tala om personalen, vilken utgörs av Adûnaphel och Vanimelde, men inkastare Elrohir drager det hela till sin yttersta spets i det att han för att locka folk till baren söker sälja sin kropp. Azrúzir, nazgûlen, erbjuder sig att köpa Elrohirs väntra ben, men nekas detta.

Baren går knappast att undvika, ens i den mån man hade velat, men även i dess gränsländer rör sig skumraskets skuggor där alver och gondorianer i skydd av mörkret utbyter hemliga, men ack så innovativa, idéer angående alkoholrelaterade accessoarer; hobbitar och nazgûler inbegrips i förtroliga samtal med varandra och när musiken tystnar demonstrerar Grishnákh varför orcher inte bör få vistas fritt bland folk. Samtidigt finner sig Turgon och brodern Barahir i omedveten väntan på att bli

utsedda till DG Loo och DG Lej, men detta händer emellertid inte.

Fëanor tager sin lykta och försvinner ut i natten; i baren serveras små små j**** haradrim på burk; sällskapetets sång går från Gildir till Grishnákh och mycket riktigt är det här och nu som Mithlonds Dryckesgillesmästare Tar-Palantír slår till. Ingen förväntar sig den númenoreanska inkquisitionen. Saffran Took utnämns till DG Gul och Pallando tilldelas det följdaktligen logiska DG Blå; Fëanor av Forodrim antager egenskap av DG Hotshot och dennes moder, Serindë, får det föga smickrande dg-aliaset "DG Blowjob" (vilket endast kommer sig av att hon vid ett tillfälle uttryckte ett visst intresse för drinken med samma namn. Föga mer dramatiskt än så.), men härmed har dryckesgillet kvalicerat sig som officiella partydödare, ty efter denna kupp går den svårt sargade stämningen ej att lappa ihop och således är hela kvällen/natten/morgonen förstörd. Klockan har nu hunnit bli 02:47. Somliga kvarbliver ute där molnen skockas, emedan resten av oss går till sängs ackompanjerade av ljudet av regndroppar mot tälttak.

Morgothstund har orch i mund, eller var det tvärtom? Klockan kretsar kring halv åtta lördag morgon, då en något utmattad Grishnákh snubblar förbi, redo för natten, i samma timma som Mirabella påträffas i förberedelser inför en ny dag.

Regn ligger blöt på taken - endast Gondor är vaken? Nära nog, om inte annat. Morgonen hägrar, och kaffet likaså, att uppfylla en halvliters bägare såväl som en koffeinabstinent kropp; och morgonen gryr, och kaffet bryggs och flödar i blodomloppet allmedan daggen glittrar i gräset, men av den föregående kväll så snygga baren återstår nu blott spillror, och dessa spillror attackerar i lönnedom Serindës huvud.

Likväl intages frukosten under uppsluppenhet tills dess att den hade kunnat passera såsom lunch, men någon lunch blir det inte tal om förrän dess att Team Camp Kottedala (det vill säga, Turgon, Barahir, Bilbo, Ruby och Cirieth) hade vandrat den av Arawn utstakade stigen av 21 frågor av varierande svårighetsgrad (bland vilka jag fann användning för mina 40 poäng Fëanor samt kompletterande 60 poäng Söner). Under denna vandring stötte Team Camp Kottedala på nära nog autentiska spår av såväl hobbitar som nazgûler, tillika mötte bonden Maggot med tillhörande hundar, och sanningen bakom Ahlgrens Bilar kröp fram bakom en sten, eller rättare sagt *visade sig utgöras* av nämnda sten.

Knappt hade vi återvänt till lägret och den väntande Arawn, förrän dess att Bilbo (vilken nu, på grund av ihärdigt fotograferande, förlänades namnet "Bildo") begynte att ta ut segern i förskott. Emellertid skulle det visa sig att Team Camp Kottedala blott kvalificerats för en delad tredjeplats och

segern gick istället, föga helt oväntat, till Vigg och Rana av Midgårds Fylking.

Härefter ringer klockan till lunch; en utsökt köttfärgsgröta med vita bönor till vilken bröd och ris serveras. För underhållningen står Aragorn, vilken i ett formidabelt framförande av sång och gitarrspel förtäljer om Trotter, som ingenting hellre önskar sig än det glamourösa livet som utbygdsjägare. Kung Turgon äter med god aptit, Grishnákh bokar pannkakor till Höstgillet och Tar-Palantír vägrar att ta på sig byxor.

Bågskyttetävlingen stundar, och Kung Turgon gör sig redo att imponera på massorna, men lyckas -på grund av bristande intresse från hans groupies- inte fullt så bra som han hade hoppats på. Pilarna hamnar i, ja, geografin. I vad finner då Turgons groupies sin förströelse, som för tillfället känns mer lockande än att agera hejarklack åt kungen? Personligen räknar jag mina vänsterfötter på provisorisk dansbana med Gildir som anförare, och Ruby prånglar pryglar på Angmars Bokskogsmarknad där allsköns ting från smycken och köksattiraljer till dräkter finns till försäljning, och där Tar-Palantír (nu med byxor) poserade i diverse kreationer.

Resten av eftermiddagen ägnas åt ambassadrepetitioner, och gmed Mithlond ur vägen kan resten av Bokskogens gäster äntligen finna frid och i lugn och ro bland annat lyssna till när Aragorn läser högt om Moria, ur nyöversättningens första

del Härskarringen.

Då ambassadrepetitionerna äntligen läggs till handlingarna, är eftermiddagen sent liden och inte mycket tid återstår innan den stundande banketten. Mithlondrim ägnar dessa sista minuter åt att se över sin ambassadrekvisita, och Turgon sjunger om sig själv.

Det har sålunda blivit dags att taga plats och slå sig ned i gröngräset i väntan på maten och på att banketten skall börja. Här tillämpas självservering, och gästerna får för egen maskin förse sig med sill, potatis, bröd och små godisägg, vilket utgör förrätten. Dessvärre är jag härmed så illa tvungen till att bekänna hur jag inte har något som helst minne av vad som serverades som huvudrätt, då jag hoppade över den till förmån för efterrätten, samt för den tårta som Saffran bjöd på, som konsekvens av att Häxmästaren och Grendel av någon besynnerlig anledning hade beslutat sig om att fröken Took i år har en födelsedag även i juli. Således förärade de henne även med en gåva; en kjol i rosa och lila, samt delade ut ballonger till alla och envar att slita med hälsan, och jag ber er att minnas ballongerna, då dessa redan nästföljande dag kom att få en mycket speciell innebörd.

Arawn påannonserar vinnarna av hans frågetävling; Fëanor (Angmars) utropas såsom segrare av bågskyttetävlingen och får för detta en puss av Aragorn. Skålar utbringas och Turgon visar sig som den representant

för Mithlond han är, genom att dra ett snuskiigt skämt vid högbordet.

Sittningen varar ett par timmar, lagom länge för att maten skall ha hunnit lägga sig tillrätta, men inte så länge att rastlösheten begynnar att göra sig påmind. Efter banketten finnes där tid för alla att samla ihop sig och göra sig i ordning, men blott nätt och jämnt, ty snart nog är det dags för gemensamt avtåg mot den plats på vilken ceremonierna skall äga rum.

Mirabella öppnar ceremonierna, vilka inleds med avtackandet av förra årets Bokskogsdrotning, Elemire, och kröningen av årets. Om befintligheten av denna ceremoni, hyste jag föga kännedom, och då jag väl varseblev den, lät jag den passera för någonting som angick Angmar och dess medlemmar enbart, och därför bragdes jag helt ur fattningen, då jag kallades fram för att krönas till drottning av Bokskogen 2004. "När, var, hur och varför?" Tydligt förhåller det sig som så att valet av Bokskogsdrotning utförs av vinnaren av bågskyttetävlingen, och denna sommar utgick Fëanor som sagt som segrare av denna.

Då kröningsceremonien är över, tager ambassaderna sin början. Forodrim representeras av Gildir och Halbarad, men mithlondrim avviker från åskådande av denna för att göra sig redo inför vår egen ambasad (om vilken ni kan läsa mer om längre fram i tidningen). Även Bri, samt Lunds nystartade Caras Galadhon genom-

för sina ambassader, varpå ceremoniblocket avslutas och folket återgår till fortsatt fest.

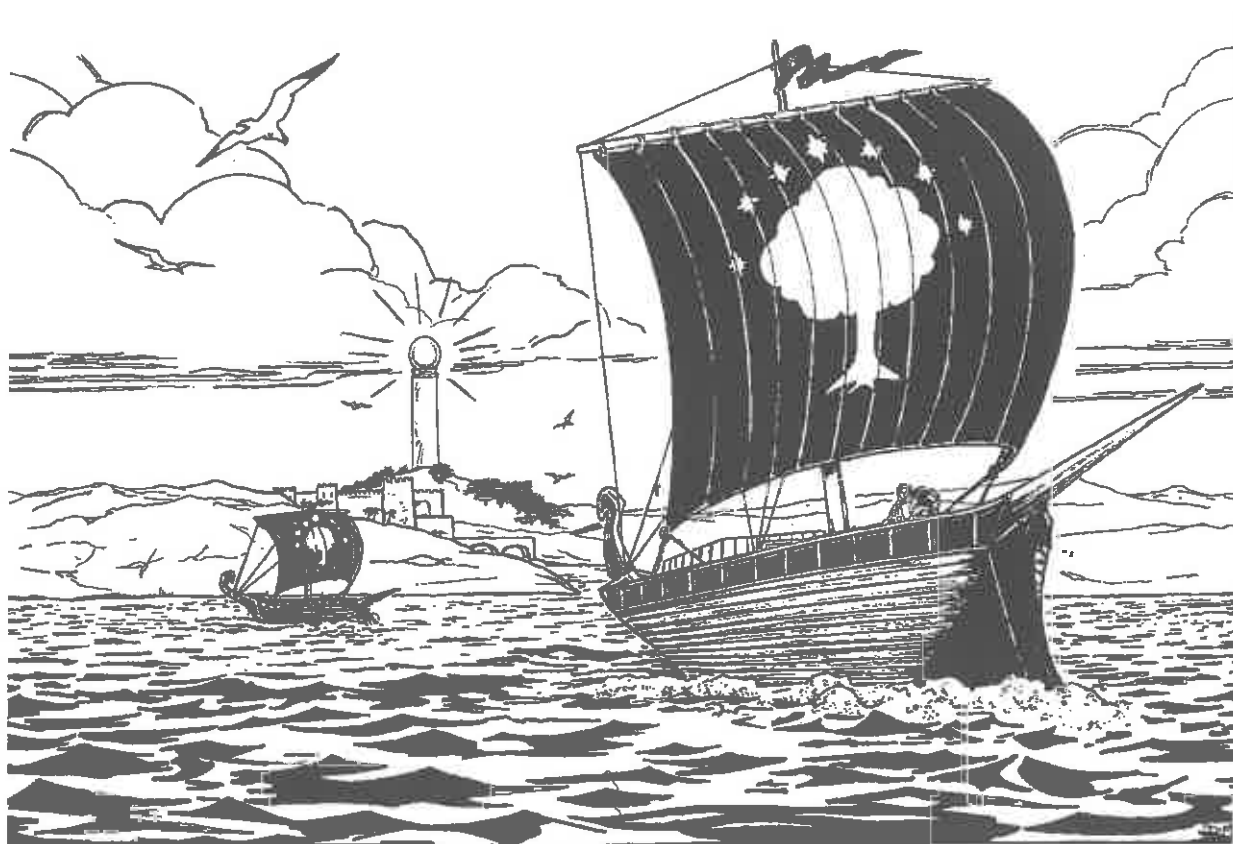
Hur många alver, människor, hobbitar och nazgûler kan man klämma in i en hobbitpaviljong utan att det börjar kännas obehagligt? Jag bestämde mig för att inte räkna efter, men i Saffrans och Esmeraldas tält tillbringade vi timmarna som följde, tills natten övergick i morgon, sjungande och skrattande i vad som pendlade mellan kaos och ordning. Kung Turgon säger att Bokskogen föga går ut på att sova, jag instämmer till fullo, och onekligen måste det vara därför som ingen av oss så mycket som tänkte på sömn förrän dess att solen begynte att gå upp.

Söndag morgon. En klocka ringer: upp, upp, vakna, fiende, fara, ty Gothmog har fått tag på en klocka och visar ingen nåd. Allmänt kaos i töcknet som råder efter undermålig sömn, och finns det egentligen något rekord på exakt hur snabbt man kan sätta i sig fyra koppar kaffe? Det gäller att samla ihop sig, såväl som sin packning, så gott som det går innan det är dags för Bokskogen att sluta på samma sätt som den började: inför Angmars råd. Mirabella Took talar och tackar för årets Bokskog, men i lönn-dom stryker Grendel kring och delar ut ballonger som skall agera uttågsmusik för rådet, och knappt har Mirabella uttalat de avslutande orden förrän dess

att missljudet av ett okänt antal ballongen ur vilka luften dras ut, bryter ut, till mångas stora förvåning, andras missnöje (ex. drivs Kung Turgon på flykten), men åter andras stora nöje.

Tar-Palantír och Ruby står väntande vid den bil som skall föra oss hem till de Grå Hamnarna, och jag förnimmer i varje vrå av mitt väsen hur jag inte vill åka därifrån. Ett år är lång tids väntan, men jag kommer tillbaka. *Vi kommer att återvända till Bokskogen. Igen, och igen, och igen...*

Cirieth

Mithlonds Ambassad Bokskogen 2004 "Rivendell leave taking med Gondor-knorr"

För alla som inte kunde närvara vid Angmars Bokskog™ och således missade Mithlonds Ambassad enligt ovan: här kommer den nu!

Roller:

Regenten – Turgon som sig själv

Gondorian – Cirieth som sig själv (aka: K.H.A..G.H.N..D.Ä.S..B)

Kuddedutta 1 – Tar-Palantir (aka: den som bär trädet)

Kuddedutta 2 – Grendel (aka: den som bär pinnarna)

Ljushuvud 1 – Serinde

(aka: den som lyser åt Regenten)

Ljushuvud 2 – Barahir

(aka: den som lyser åt Gondorianen)

Ljushuvud 3 – Häxxmästaren av Angmar

(aka: Gose-nazGulen)

Pingla – Ruby (aka: den som slår på kastrullocket som sitter på huvudet, så det säger "ping", för att markera poänger i Gondorianens uppläsning.)

Ambassadgåva: Miniatur av Minas Tiriths vita träd = inbjudan till HG XIV. Samt ett trädgårdsplockepinn.

Ambassaden börjar med att man hör den stämningsfulla låten "The leave taking" från TTT-soundtracket (spår 11).

Sedan ser man från lite avstånd hur ett led med åtta mantelklädda figurer kommer gående på ett led. Sex av dessa har varsin lykta i handen och har dem hängade från pekfingret som alverna gör när Arwen lämnar Rivendell i TTT. Marchordning: 2 lyktor, Regenten, 2 lyktor, Cirieth, 2 lyktor.

Gruppen tågar in och ställer upp sig. Regenten stannar i mitten och hälsar Furstinnan och de 2 första lyktbärarna ställer upp sig mittemot varandra och påbörjar därmed varsitt rakt led utmed sidorna. Cirieth kommer ställer sig lite snett bakom Regenten, andra paret med lyktbärare ställer sig brevid föregående lyktbärare utmed sidorna. Sista paret lyktbärare gör likadant. Tid för intåg: c:a 1 min 20 sek.

Musiken tonas ned.

Regenten tar till orda och säger nått i stil med (obs enda seriösa inslaget i denna ambassad):

Det är som alltid ett nöje att besöka Angmar och bokskogen.

När jag flyttade från Angmar till Grå Hamnar, kunde jag inte drömma om att jag skulle få äran att leda och representera Mithlond, bland annat vid Bokskogens ceremonier.

Som Mithlonds Regent har jag gjort till en av mina uppgifter att stärka banden med Angmar. Det är därför med glädje jag konstaterar att den största samling Mithlondrim på länge har följt mig ner till Bokskogen.

Det är min förhoppning att fler och fler av Mithlonds inbyggare ska söka sig söderut för att besöka Angmar vid era festliga tillfällen och att många av Angmars Borgare, Adel och furstlighet ska söka sig norrut för att besöka Mithlond.

Låt detta tillfälle beteckna början på en ny tid. En tid med ökat utbyte mellan våra riken. Jag vill passa på att påminna allt Angmar om att ni har en vän i norr som heter Mithlond. Vi ger gärna råd och stöd i allehanda frågor, stora som små.

Det är tradition vid dessa ceremoniella tillfällen att Mithlonds Regent avslutar med att bjuda in till Höstgillet, som i år hålls i Minas Tirith.

Jag lämnar därför över ordet till Cirieth av Minas Tirith, Mithlonds Ringbärare.

Cirieth tar över och läser, i skenet av Barahirs lykta, upp följande:

Ja, vad kan man inledningsvis då säga om gondoriansk humor? -Den é torr.

...Numenoreanerna kom till Midgård i exil, med sorg i hjärta och sinne över sitt för alltid förlorade land. Sjöfolk som de velat vara, gick deras visor ofta i sill-moll, men när Gondor grundades förbyttes tonen snabbt till att gå I-sill-dur.

(Ruby slår på kastrullocken hon bundit fast på huvudet: Ping!)

...Likväl är vi alla bekanta med hur historien

sedan förlöpte. Mordor mobiliserade och Gondor attackerades. Minas Ithils palantir föll i fiendens händer, Minas Anor höll än hårdare i sin, och vad som hände med återstoden av de seende stenarna har ju sedermera kommit till vår kännedom, för det var ju han som Tar- Palantír.

(Ruby ping:ar.)

...Gondor har bakom sig en historia präglad av krig och stridigheter, och alltså oftast har det handlat om att försvara landet mot mörkrets makter, men likaledes finns många attacker dokumenterade, mot östringarna, sydrönerna, men främst mot Mordor. -Alltså har där aldrig rått några som helst tvivel om vem som skall anfallas; det har dock varit svårare att komma fram till vem som skall Belfalas.

(Ping!)

Dessa ständiga konflikter kom att tära på Gondors folk såväl som på dess manskap i fält. Föga ljus och föga hopp fanns att skåda vid horisonten, blott åbäket Sauron och hans ögontjänare Nazgûlerna som genom åren kom att ställa till med en hel del ofog i bemärkelse av terroriserande av Gondor och dess folk som säkerligen hade dukat under av sorg och av ren leda, om det inte hade varit för humorn, den gondorianska humorn, och i synnerhet den gondorianska humorn när den är som bäst.

Relativt tidigt i Gondors historia instiftades titeln "Kunglig Hovleverantör Av Gondoriansk Humor När Den Är Som Bäst" (förkortas K.H.A.G.H.N.D.Ä.S.B.).

Emellertid bröts traditionen i och med konung Eärnurs frånfälle. Gondors konungalinje var bruten och rikshovmästarnas tid tog vid. -Likväl kom man snart nog att inse det visa i att upprätthålla titeln av K.H.A.G.H.N.D.Ä.S.B, och så småningom kom titeln ånyo i bruk.

Det begav sig under Boromir I:s regeringstid. Lidandes plågorna av sitt morgulsår hade rikshovmästaren kommit till att tappa tron på sig själv, och det var för övrigt därför som han hade så ont i foten.

(Ping!)

Dock hade rikshovmästare Boromir goda vänner som såg till hans väl, och år 2485 instiftades ånyo

titeln.

Det om detta. Nu när ni har fått er en kort historik till livs, angående den gondorianska humorn (när den är som bäst) samt själva titeln K.H.A.G.H.N.D.Ä.S.B och således är tiden hög att ni dessutom tillskänks prov på denna eminenta humor:

(Not: mellan varje skämt skrattar mithlondrim såsom på beställning, tillika tystnar tvärt då ett nytt skämt skall till att yttras.)

När Maglor hade kastat sin fader Fëanors ädelsten i havet kunde de lokala fiskarna kort därefter finna sill- mariller i sina nät.

-Vad gör Lavskägge på gymmet?
Jo, han trä-nar.

-Vilket är det mest använda verktyget på Númenor? -
Tång.

-Varför finns det så få villaägare på Númenor?
-Jo därför att det är så jobbigt att klippa sjögräset.

-Vad tar Saurons underhuggare mot feber och huvudvärk?
-Orchedon.

Och med detta önskar jag, Cirieth, nuvarande kunglig hovleverantör av gondoriansk humor när den är som bäst, med denna gåva, att inbjuda er till Mithlonds 14:e Höstgille, detta år i Minas Tirith, i Gondor; landet vars folk må vara lika hårdfört som dess sten, men som likväl har insett att ett gott skratt sannerligen förlänger livet. Väl mött i oktober.

Furstinnan tackar för gåvorna, inbjudningen till HG XIV och erbjudandet om stöd.

Cirieth börjar sjunga på första versen till "Härska Gondor". När refrengen kommer, klämmer alla åtta i och tågar ut med Regenten i spetsen.

av: Turgon och Cirieth

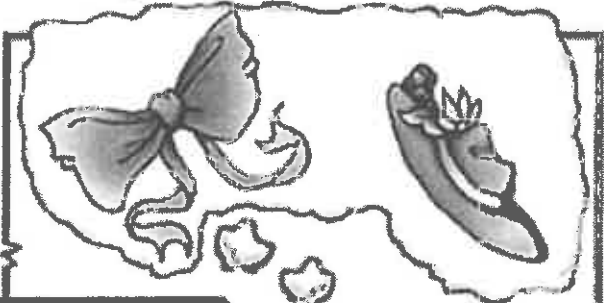
ARAGORN, DU KAN VÄL TA
OCH RAKA DIG INNAN
DU GER DIG AV
MED FRODO
& CO?

JJA, DET
KAN JAG
VÄL GÖRA...

Extreme Makeover

UIMÄRKT! OCH DU BORDE DESSUTOM
TVÄTTA DIG! OCH BÖRIA ANVÄNDA PARFYMI!
OCH KAMMA HÄRET!

OCH I HÄRET KAN
DU HA EN SÖT
ROSETT! OCH DU
BORDE VERKLIGEN
SKAFFA DIG EN NY
ROCK, EN ROSA.
OCH SÅ KAN DU
MATCHA ROCKEN
MED EN SÖT HATT.
MED BLOMMOR!

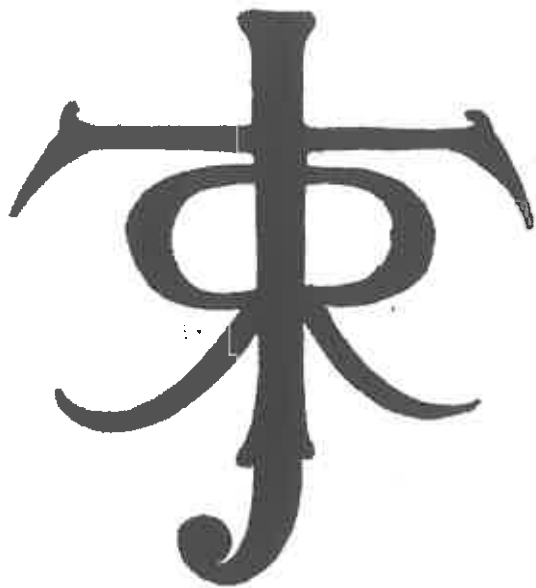

OCH DU BORDE
KÖPA NYA SKOR...

JAG KOMMER ATT
SAKNA ARWEN!
JAG KOMMER ATT
SAKNA ARWEN!

Vad tar ni för Ringen där i Fönstret?

Den 12:e augusti i år författades ett brev i Oxford. Detta brev nådde kort därefter Danmarks Tolkiensällskap Bri, och avsändaren var den engelska juristbyrån Manches, agerande såsom juridisk representant för, och på uppdrag av the Tolkien Estate, det vill säga J.R.R. Tolkiens arvtagare och ättlingar; de vilka innehar upphovsrätten till samtliga av hans verk.

I detta brev uppgavs information angående Tolkien Estates intentioner att registrera namnet Tolkien, samt författarens monogram såsom upphovsrättsskyddare varumärken, och hur allt framtida bruk av dessa skulle komma att erfordra en speciell licens (emellertid det längre fram i brevet tydligt markeras hur inga licenser kommer att utfärdas gör bruk av Tolkiens monogram.). Licensen som refereras till, och syftet med det, är bland annat att förse registrerade tolkiensällskap med rätten att nyttja namnet Tolkien, under förutsättning att berörda sällskap motsvarar The Tolkien Estates krav och uppfyller deras kriterier, men vad dessa krav och kriterier går ut på, anges ej i brevet.

Licensen som The Tolkien Estate erbjuder, är gratis, emedan de inkräver en avgift för att täcka de omkostnader som upprättandet av en licens som sådan innebär. Vidare listas åtta punkter innehållandes frågor som av berört tolkiensäll-

skap skall besvaras, men om själva den bakomliggande orsaken till instiftandet av en licens som sådan, och varför den överhuvud är nödvändig, nämns intet. Måhända kan en anledning vara att the Tolkien Estate önska hysa en mer omfattande överblick och kontroll över föreningar, företag och andra som kan tänkas vara intresserade av att använda Tolkiens namn och publikationer i komersiella syften; att de (Tolkien Estate) vill klargöra att de fortfarande är de som äger rättigheterna, en annan, men alltsammans är bara spekulationer, och det är dessvärre till dylika som vi begränsas fram tills dess att syftet med licensen offentliggörs.

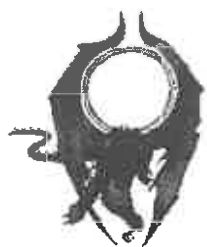
Hitintills har det engelska Tolkien Society, Bri, samt Forodrim tillhandahållit ovan nämnda brev, men varför föreningar såsom Angmar, Arthedain, Mithlond och Midgårds Fylking ännu ej har berörts av detta, är ännu okänt.

Vilken genomslagskraft som The Tolkien Estates begäran, och vilket rättsligt stöd det kommer att få, kommer att vara delvis beroende på hur EU:s lagar och direktiv ser ut i respektive land (i detta är Norge givetvis ett undantag), men avgörande är även vilket varumärkesskydd de har i Sverige, Norge, respektive Danmark, men inte heller detta har i skrivande stund kommit till allmän kännedom.

Ovanstående, samt en viss tidsaspekt, kommer att vara beslutande för hur våra olika sällskap eventuellt kommer att påverkas av det hela, och med tidsaspekt menas blott hur det för tolkienföreningar som bildades före det att licensen instiftades, finns en chans att undslippa att omfattas av den. Dessvärre kan detsamma innebära en desto större problematik för de nystartade tolkiensällskapen, vilka helt kan förbjudas att använda sig av namnet Tolkien.

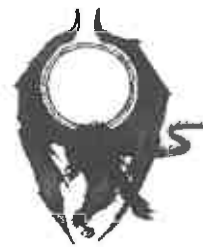
Detta är vad som till dags dato har kommit till min kännedom. I den mån ytterligare information når mig, kommer ni i sinom tid att kunna läsa om det i Elostirion.

Cirieth

Musik i Midgård

- Del 1

Detta är den första delen av tre i artikelserien "Musik i Midgård", vilken i detta nummer, samt Elostirion nummer 73 respektive 74 kommer att publiceras. I detta nummer kommer vi att ägna oss åt en introduktiv överblick angående hur Tolkiens Midgård har påverkat och influerat modern musik med betoning på hårdrocken.

Tolkiens värld är full av musik. från Erus teman och Ainurs sång, till hobbitarnas lättsamma visor, och i böckerna finns såväl vacker, episk lyrik, som lustiga rim; vissa av dem till och med tonsatta av författaren själv.

Få litterära verk har inspirerat så många till så mycket som Tolkiens, och den värld han i dessa skildrar. De som har låtit sig influeras är bland annat konstnärer, författare (naturligtvis) och poeter, men i minst lika hög grad även musiker och kompositörer av de mest skilda rötter.

Vad är det då med, och i, Tolkiens verk som så starkt manar till att tonsättas? Vi kan redan nu passa på att konstatera hur föga alla musikaliska grenar har låtit sig vidröras, utan hur de tolkienistiska inspirationerna förefaller att vara något genrebundna: Exempelvis förekommer de mycket sparsamt inom synth- och elektromusik,

men i desto högre frekvens bland rock- och hårdrocksband.

Det begav sig på 70-talet som en konsekvens av hippierörelsens förkärlek till framför allt Härskarringen. Grupper såsom exempelvis Led Zeppelin låt av *The Hobbit* såväl som *Lord of the Rings* sig inspireras i och till sånger som *the Battle of Evermore* och *Ramble On*, och i *Misty Mountain Hop* metaforiseras det första mötet mellan Bilbo och Gandalf (i *The Hobbit*) i relativt enkla applikationer.

Det var i första hand Led Zeppelins relation till folkmusik och -sagor, frontmannen Robert Plants tycke för dylika, samt dennes fascination för mystik och mytologi, snarare än kopplingar till hippierörelsen som tillät dem att taga inspiration av J.R.R Tolkiens sagovärld och applicera denna på en grund av psykedelisk folkrock, men om detta var en trend som sattes, låt fortsättningen sig väntas på.

*"The drums will shake
the castle wall,
the Ringwraiths ride in
black..."*
/Led Zeppelin,
"The Battle of Evermore"

Under det konfliktfyllda 70-talet och det världspolitiska klimat som över stora delar av det råde, kan man konstatera hur förvånansvärt få grupper och

artister som i reaktion mot den uppsjö av progressiv musik och protestsångare, valde att taga sin flykt till sagornas värld. Istället blev det snarare under 80-talet som fantasin släpptes fri, och det -kanske inte helt överraskande- främst inom rock- folkrock- och framför allt hårdrocksgenrerna, och det är som sagt på denna sistnämnda som denna artikel i fortsättningen kommer att fokusera, då det är en genre som i hög grad än någon annan, på olika sätt representerar Tolkiens verk.

Ända sedan sin uppkomst och sitt genombrott såsom renodlad genre, har hårdrocken och dess många subkategorier dragit influenser från sagor och fantasivärldar a' la Drakar & Demoner, och detta så till den grad att det med tiden kom att uppstå en (något luddigt formulerad) subgenre refererad till såsom "fantasy metal", men i den mån vi skall hålla oss till de mer särpräglade kategorierna är power-metallen avgjort den som under 80-talets senare delar dominerades av diverse tolkieninfluerade artister.

Under 90-talets början förbyttes power-metallens falsetton till en tvivelsutan mörkare, i det att death- och black metal blev den nya trenden. Detta var då en nästan uteslutande nordisk företeelse, koncentrerad kring Sverige och Norge, och snarare ofta än sällan kunde

tolkienistiska namn och referenser skönjas bland såväl band- och artistnamn som album- och låttitlar, och exempel på detta är grupperna *Akallabeth*, *Gorgoroth* och *Caranthir* (bland många andra), vars texter inte sällan utspelades med ondskan i Midgård som tema.

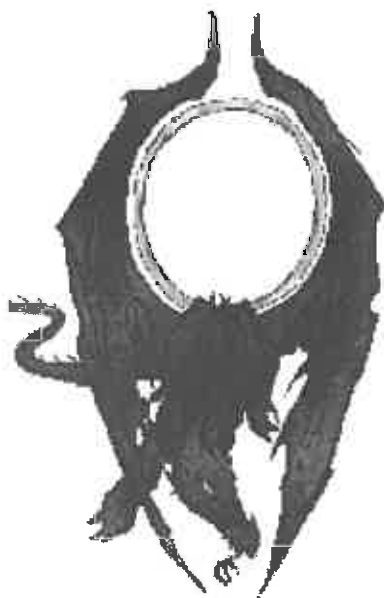
Den kanske mest kända, eller rättare sagt ökända, gruppen inom black metal-genren är det norska *Burzum* vilka anförda av *Count Grishnákh* under 90-talets mitt spred terror i lyrik och musik såväl som handling, då fronman *Grishnákh* flera gånger åtalades för misshandel, samt till slut fick en livstidsdom för mord på landsman. Detta har emellertid föga att göra med vare sig Tolkien eller musik, eftersom *Burzum*, i likhet med ett antal andra av dåtidens band var uttaldade djävulsdyrkare [men man kan nog undra över vad herr Ohlmarks hade haft att säga omsaken! /reds. anm.], och vid närmare studie av *Burzum* finner man dessutom att det enda man -frånsett själva bandnamnet samt sångarens artistnamn- kan finna i bemärkelse av tolkieninfluenser är den instrumentala *The Crying Orc*.

Blind Guardian

De flesta av både 80-talets power metal-band och 90-talets death- och black metal-band har sedan sin tid fallit ifrån och i glömska utan att ha efterlämnat några djupare spår, men vad som har kommit till att bli ett av hårdrockens större namn, inte minst vad det anbelangar tolkienistiska influenser, är tyskarna i *Blind Guardian*.

Blind Guardian startade år 1987 som ett trashigt heavy

metal-band och har alltsedan dess byggt upp en hel karriär kring Tolkien och dennes Midgård. Redan på gruppens första album, *Battalions of Fear*, kan man bland de bitvis ojämna och oformade sound som utmärker ett bands provande av sin mark, finna låtar som *Majesty*, *At the gates of Moria* och *Gandalf's Return*, och Blind Guardians följande album kom att löpa enligt samma linje, om än mer raffinerat och successivt alltmer avvikande från trashen till förmån för ett mer symfoniskt, men samtidigt även tyngre, sound med såväl klassiska som medeltida influenser.

Höjdpunkten hitintills för bandet, kom år 1998 i och med vad som till dags dato fortfarande kan anses vara Blind Guardians mästerverk: albumet *Nightfall in Middle Earth* [NiME] utgör en skildring av berättelserna i *Silmarillion*, inte sällan framförda ur ett 'personligt' perspektiv (vilket vill säga att texterna är författade utefter sagornas karaktärer i jagform), och följer originalet från Melkors stöld av silmarillerna, och till Vredens Krig. Musikens spektra varierar

från högstämt och melodiskt till aggressivt och ödesmättat, utan att för den sakens skull vara överarrangerad.

Under flertalet år har Blind Guardian hyst en önskan angående skapandet av en rockopera med *Härskarringen* som tema. Arbetet har ständigt legat i bakgrunden såsom ett sidoprojekt till gruppens övriga produktioner, och trots alla rykten angående att besvikelsen över att inte få bidra till filmernas (det vill säga Peter Jacksons) soundtrack är orsaken till varför idéerna om en rockopera har lagts på is, är det föga överensstämmande med sanningen, då det snarare förhåller sig som så att bandet befinner sig i väntan på att av upphovsrättsinnehavarna få de nödvändiga tillstånd som krävs för att kunna genomföra projektet.

Oavsett ni hyser tycke, eller ej, för musik av tyngre slag, vill Elostirion rekommendera Blind Guardian. För er som ej har hört, eller ens hört talas om Blind Guardian, men vars nyfikenhet nu har väckts, följer en komplett albumdiskografi på nästa sida, och även finns *Nightfall in Middle Earth* att tillgå i Mithlonds Arkiv (arkivet@mithlond.se) för den som känner sig hugad att lyssna. ni kan också besöka bandets hemsida på www.blind-guardian.com.

Således avslutar denna introduktion av Blind Guardian den första delen av artikelserien Musik i Midgård. I nästa nummer av Elostirion kommer fortsättningen, dedikerad åt tonsättande av Tolkiens lyrik, samt Tolkiens verk i den klassiska musiken.

Cirieth

Blind Guardian -Diskografi

<i>Battalions of Fear</i> [1987]	<i>Tokyo Tales (Live)</i> [1993]	<i>A Night at the Opera</i> [2001]
<i>Follow the Blind</i> [1989]	<i>Imaginations from the Other Side</i> [1995]	<i>Live</i> [2003]
<i>Tales from the Twilight World</i> [1990]	<i>The Forgotten Tales</i> [1996]	
<i>Somewhere Far Beyond</i> [1992]	<i>Nightfall in Middle-Earth</i> [1998]	

Lista över hårsdröcksband med tolkienrelaterade namn:

AKALLABËTH (Sverige) – black metal
 AMON AMARTH (Sverige) – death metal
 ANARION (Australien) – metal
 BARAD DÛR (USA) - black metal
 BLIND GUARDIAN (Tyskland)– speed metal
 BURZUM (Norge) – black metal
 [före detta URUK-HAI]
 CIRITH GORGOR (Nederländerna)
 - black metal
 CIRITH UNGOL (USA) – metal
 CREBAIN (USA) - black metal
 DARK TOWER (Spanien) - metal
 DOL AMROTH (Grekland) - fantasy metal
 ECTHELION (Estland)- doom metal
 ERIA D'OR (Nederländerna) - doom metal
 FANGORN (Tyskland) - doom metal
 FLYING NAZGÛL, THE (Tyskland)
 - black metal
 GALADRIEL (Slovakien) – doom metal
 GORGOROTH (Norge) – black metal
 HOBBIT (USA) – fantasy metal
 ISENGARD (Norge) – black metal
 ISENGARD (Sverige) – power metal
 ISILDUR (Sverige) - black metal
 LÒRIEN (Italien) - power metal
 MINAS MORGUL (Tyskland) - black metal
 MINAS TIRITH (Nederländerna)
 - black metal

MORDOR (Schweiz)– dark metal
 MORGOTH (Tyskland) – death metal
 MORIA (Sverige) - black metal
 NAZGÛL (Italien) - black metal
 NELDORETH (Italien) - black metal
 ORCHRIST (Belgien) – death metal
 ORODRUIN (Nederländerna)
 – black metal
 THE RING (Sverige) - power metal
 RIVENDELL (Österrrike)
 – symfonisk black metal
 SAURON (Nederländerna) - black metal
 VALAR (Finland) – fantasy metal
 VALINOR (Mexico) - metal

En Hobbit Funderar:

I de senare år har vi set at Familien Took nu bevæger sig ind i deres naturlige embeder og overtager kontrollen med Tolkienselskaberne. Pippin Took er Oldermænd i Bri, Mirabella Took er Fyrstinde i Angmar og Saffran Took er Rådsældste i Caras Galadhon.

Took'erne er de naturlige ledere. Det er ikke et tilfælde at Took'erne har haft Than embedet i Herredet i mange generationer. Vi Took'ere syntes naturligvis at det er skønt, når resten af Midgårds folk har opdaget vores slægts gode lederegenskaber.

Dog har Mithlond misforstået pointen. De er ved en fejl kommet til at indsætte Turgon i stedet for en Took. Navnene kunne selvfølgelig godt lyde lidt ens, men der er en stor forskel.

Må familiein Took stige til magtens tinde i de sidste få nordiske Tolkienselskaber.

Took Power!

We will, we will rock you...

Pippin Took af Bri

Rabarber - Trädgårdens Guld!

I förra ET kunde vi läsa en uppbyggande artikel om murklor, denna lilla bruna klump bland skogens juveler. Det efterfrågades också andra artiklar om mat och annat gott, varför jag kände mig kallad att skriva om min favorit i trädgården - rabarber!

Rabarber finns i många olika sorter, även om jag tycker att det är svårt att med blotta ögat skilja dem åt. Jag har fått lära mig att olika sorter växer olika högt, till exempel, och breder ut sig mer eller mindre. Vissa skiljer sig också i färg, vanligast är röda och gröna stjälkar, men det finns också gula stjälkar. Tydligt skall också syra-halten variera, och jag har hört skrämmande visioner om söta rabarber! Det är ju just syran som gör en rabarber till en rabarber.

Rabarber odlades i Kina redan för 3000 år sedan, som medicinalväxt. Till Europa kom den under 1600-talet, men först under 1800-talet dök den upp i Sverige. Den växer gärna i halvskugga, men i de flesta jordar. Den kan blomma, med en lång stjälk (kan bli upp till 2 meter hög), med små vita blommor. Oftast rekommenderas det att man skall ta bort stjälken, eftersom den tar energi från plantan och det därför inte blir lika mycket blad. Eller så kan man göra som mina föräldrar som låter det blomma eftersom de har en skog av rabarber... Det håller beståndet lite i schack.

Numera finns det oftast rabarber att köpa i affärerna, bladfria och allt. Har din närbelägna affär inte denna delikatess, skäll på dem och hota med nattliga räder om de inte genast börjar saluföra dessa. Annars kan man alltid plundra närbelägen trädgård, odla på balkongen eller bege sig till lämplig släkting/kamrat utrustad med nämnda trädgård och utbrista "Nämen OJ så mycket rabarber ni har! Det måste vara SVÅRT att ta hand om så mycket. Jag kanske kan hjälpa till?". Detta genererar förhoppningsvis en famn av rabarber, som man sedan kan ta hem och tillreda.

Några saker som kan vara bra att känna till om rabarber: Plantan innehåller oxalsyra, som fräter ganska bra. Det är detta som gör bladen ohälsosamma att äta. Skaften innehåller dock äppelsyra istället, vilket inte är skadligt för människor. Har man problem med magen på

ett eller annat sätt kan det vara oklokt att äta rabarber, men det avgör man förstås själv... Vad gäller stjälkarna, så är de mjukare ju tunnare de är (logiskt nog!). Riktigt tjocka stjälkar kan vara träiga, och de behöver ofta skalas. Mindre stjälkar har ofta så tunt skal att detta inte behövs. Tycker man inte om trådar i sin kräm, skall man skala stjälkarna, hur tunna de än är. Själv tycker jag om när det är lite trådigt, det ger liksom en extra dimension till krämen... Det är i vilket fall viktigt att skölja stjälkarna noga, eftersom sniglar älskar att krypa på rabarber. Jag vet inte vad ni, ärade läsare, tycket om snigelslem, men det ingår inte i min meny.

Rabarber går utmärkt att frysa. Bäst är då att ta av bladen (som man INTE skall äta!), skölja noga, eventuellt skala, och sedan skära i lagom bitar. In i en plastpåse som man försluter väl, och sedan in i frysen. Tänk att kunna äta rabarberkräm mitt i vintern... Mums!

Hur gör man då rabarberkräm? Här följer min mors recept, det är jättegott, jag lovar!

Rabarberkräm 1 dl socker ca 500 gr rabarber (motsvarar ett rejält knippe) 2 msk potatismjöl vatten

Ta av bladen från rabarberstjälkarna, skölj, och skala om det behövs. Skär i bitar, några cm långa. Koka upp 4 dl vatten och sockret. Lägg i rabarbern. Koka nästan mjukt, och låt svalna något. Rör ut potatismjölet i lite kallt vatten. Tillsätt blandningen under omrörning, låt sjuda något, men inte koka. Klart!

Serveras varm eller kall, som man vill. Man kan äta den med lite mjölk, men det gör inte jag. Krämen skall vara lite syrlig, så att det precis börjar "dra" bkaom öronen. Det är liksom hela vitsen med rabarbern.

Annats gott man kan göra är rabarberpaj. Själv brukar jag göra vanlig smulpaj, vilket är skrämmande lätt:

Rabarberpaj Leta upp en kokbok som har recept på smulpaj. Gör som det står i receptet. Hugg ett gäng rabarberstjälkar, skala och skölj. Dela i ca 2 cm långa bitar. Smörj en ugnsfastform, och håll pyttelite socker i botten. Fördela

inte helt), och håll på smulpajsdegen, så att allt är täckt. Ställ in i ugnen. I receptet som jag använder står det ca 25 minuter, men pajen brukar vara klar efter ca 15-20 minuter. Testa genom att kolla så att alla rabarberbitar är mjuka rakt igenom. Servera med vaniljsås eller glass. Mums!

Rabarbermuffins Man kan också ha rabarber i muffins. Gör en sats vanliga muffins, men lägg i rabarberbitar. Antingen i smeten direkt, eller tryck ner några i varje form. Saftigt och gott!

Rabarberkaka Och precis på samma sätt som man gör rabarbermuffins, kan man göra rabarberkaka. Gör en vanlig sockerkaka, tryck i så mycket rabarber du får plats med, och in i ugnen. Saftigare får man leta efter. Det finns också recept på speciella rabarberkakor, men dessa har jag faktiskt, skam till sägandes, inte testat...

För att avsluta denna lilla hyllning kan jag också meddela att rabarber i vas blir ganska effektivt, om man hittar riktigt stora, hela blad. Sedan kan man givetvis safta, sylta och göra marmelad av rabarber. Jag kan rekommendera rabarber- och flädersaft, ganska syrligt men oj så gott! Safta och sylta är dock inget som jag någonsin tänker att ge mig på, så de recepten får ni leta upp själva.

Lycka till, och plantera gärna en rabarber i din trädgård. Lätt att sköta, och så mycket gott!

Thengwyn Rabarberälskare

- Hänt i de Grå Hamnarna
med omnejd är:

HÖRT i Siltunnan!

Så här i sommarens efterdyningar är det lätt att hemfalla åt tankar av desto mer dyster natur, vid blotta åsynen och påminnelsen av det tilltagande mörkret, men vad ni än gör, se till att ni inte går ned er i *lembasträsket!* alltför många har redan fallit till föga för denna bedrägliga drog, vilken vanligtvis marknadsförs såsom diverse födoämnen utlovande allting från ökad uthållighet till sinnesfridliknande avslappning, och härtill tål att läggas hur det i mån av berörda matvaror slarvas med innehållsförteckningen; det är i många avseenden näst intill omöjligt att avgöra huruvida de innehåller lembas, och i sådana fall i vilka mängder, vilket en olycksalig hobbit, respektive gondorian bittert fick erfara då de efter en krävande vapen- och rustkamarinspektion konsumerade varsin kaka av det välkända (ökända) fabrikkatet *Noldé*. Den distinkta smaken såväl som doften av lembas var väl maskerad under lager av chokladliknande substans, och således var skadan redan skedd då de till mycken ångest och förfasan insåg vad det i själva verket var som de hade fått i sig. Detta i sig var en erfarenhet tillräcklig för att driva dem till handling och botten av det hela, och resultatet står, kära läsare, till Ert förfogande att taga del av här i Elostirion!

Och nu raskt över till någonting helt annat! Kung Turgon av Gondolin, och sedermera även Mithlond, säger sig att på sistone ha lidit av så kallade kändisförföljelser och sannerligen finns

bevis, ty i regenten för allmänheten väl dolda residens har påträffats såväl som dokumenterats mycket avlöjande spår i form av den utgård rockstjärnan Jon Bon Jovis underkläder. Det har bevisats att Bon Jovi under flertalet gånger har gjort sig skyldig till intrång i det kungliga palatset, efterlämnandes signerade kalsonger i Kung Turgons själva garderob, men ytterligare uppgifter hålls inne med av kungahusets presstalesman, vilken heller inte yppar ett ord om huruvida Turgon kommer att behålla kalsongerna, eller auktionera ut dem till högstbjudande.

Att man aldrig kan vara nog garderad mot överraskningar och attacker, är någonting som är mer än väl bekant för Gondors befolkning, och inte minst dess försvarsmakt. Under en längre tid har en hetsig debatt försts angående den nya hjälmmodellen för manskap i fält, men nu har den äntligen blivit godkänd av samtliga involverade parter. Efter århundradens bruk, har man slutligen beslutat att överge den traditionella runda modellen till förmån till en plattare, och anledningen därtill uppges vara guano, gondorspillning (Gondoren är som bekant Gondors nationalfågel) som länge har varit ett problem för Gondors soldater i fält. De nya hjälmarna, vars utseende blott marginellt skiljer sig från det av ett grytlock, är utformade för att kunna bibehålla gondorspillningen på plats,

och utgör således ett bättre skydd mot nämnda guano, än den gamla modellen, säger Furst Imrahil av Dol Amroth, och refererar vidare till hur de gondorianska rustningarna hädanefter kommer att slippa anfrätas av fågelspillning, men när vi honom spørjer om hur sjutton det egentligen kommer att *se ut*, grumsar han blott surmulet och går sin väg. Någonting säger mig hursomhelst att åsynen av denna nyinvestering

inom det gondorianska försvaret kommer att te sig såsom tämligen underhållande.

Medan vi ändå är inne på ämnet underhållning, kan vi lika gärna fortsätta på samma spår: Framtiden ser ljus ut för den rohirriska dansbandsgruppen *Eorlingarna*. Eorlingarna, som i somras slog igenom med sin dunderhit *Harry Boy* har därefter tilldragit sig en ständigt växande publik, och en midgårdsturné har i bandets agenda blivit inbokad, så förbered er alla inför dans på logen redan nu på lördag! Gratis mjöd utlovas, samt halm åt alla!

Ja, sannerligen vet rohirrim hur en slipsten skall dragas vad fest beträffar, och sannerligen kan man önska att samtliga av de fria folken hyste samma vett och sans när det kom därtill, men ack nej; vad som begynte som ett prestationshöjande medel kom att bli till en partydrog, och det är naturligtvis till lembas som tråden ånyo knyts an, ty många är det, som sagt, som har förirrat sig ned i lemsträstket, men även för dessa olycksaliga förstfödda finns nu hjälp att få i och med de nya lembasplåstren som har dykt upp på marknaden (dessa finns att tillgå främst hos Barliman Smörblomma i Bri, samt hos Din Lokala Utbygdsjägare). emellertid förefaller bruket av dessa lembasplåster att ha anammats av åt lembas hemfallna orcher, snarare än alverna själva, men likväl kommer det att bli intressant, för att inte säga spännande, att se varthän det barkar. -Förmodligen åt skogen som enten sade!

*Cirieth av Gondor,
För krävande journalistik i Midgård*

Öagens gondorian

- Har du hört att Rohans kung vill ändra sin titel? Han har nämligen mindervärdeskomplex gentemot Gondor?

-Till vad?

-Till Rikshovmästare!

Gil-galad

Öet flaggar vi för?

-Vad kallas det material av vilket Morgoth tillverkar sina flaggor, standar och banér?

-Fanstyg!

Cirieth, K.H.A.G.H.N.D.Ä.S.B

Muuuuuuuuuu!

206:AN - Till Bokgillessoffans Lov

DENNA SOFFA HAR VARIT VÅRAN UTI MÅNGA ERÚS ÅR DENNA SOFFA HAR VARIT VÅR OCH DET HAR NOG SATT SINA SPÅR DENNA SOFFA DEN HAR HÄNGT I OCH DEN HAR STÅTT I VÅTT OCH TORRT MEN NU ÄR DET SLUT PÅ DET FÖR NU SKALL 206:AN BORT

JA, NU ÄR DET SLUT PÅ GAMLA TIDER JA, NU ÄR DET FÄRDIGT INOM KORT NU SKALL HELA RASKET FLYTTAS, NU SKALL HELA RASKET BORT SÅ JAG TAR FARVÅL OCH STORA TÅRAR RULLAR PÅ MIN KIND NU ÄR DET SLUT PÅ GAMLA TIDER, NU GÅR 206:AN I AMAN IN

DENNA SOFFA VAR GANSKA RAR OCH SLÄPpte SAGAN TILL OSS IN DEN VAR OCKSÅ GENERÖS MED TE OCH KAKA, SKRATT OCH KIND DEN VAR SNÅLL OCH LITE GOSIG OCH DEN VILLE ALLA VÄL OCH DEN VAR VÅR I ALLA TIDER FAST ÄN GISTEN, FUL OCH SKEV JA, NU ÄR DET SLUT ...

HÄR I SOFFAN HAR VI HÄRJAT SE'N VI ALLA VARIT GRÅ HÄR I SOFFAN KLÅDDE Kuddar VICE-GM GUL OCH BLÅ JA, VÅR SOFFA HAR FÅTT STÅ PALL FÖR SMÄLLAR HÅRDA SÅ DET DÖG SOM NÄR VADDE GICK IN VÄGGEN SÅ ATT SPÅN OCH BÖCKER FLÖG JA, NU ÄR DET SLUT ...

Denna textversion:

© E.R. / T.H.K.o.t.N. / GIL-GALAD / GG12®

En ny skugga

En ny skugga sveper över Midgård, subtilare och fördärligare än något av Den Mörke Fiendens många vapen. Den snärjer våra ungdomar, ödelägger vår landsbygd och hotar att förslöa hela slakten. Det handlar om lembas.

Lembas - den vita drogen

Det finns alltför många varnande exempel på hur beroendeframkallande lembas är, och hur ytterligt svårt det är att ta sig upp ur lembasträsket när man väl hamnat där. Noldorprinsen E. har en tragisk historia att berätta. I tidig ålder upptäckte E. och hans bror E2. de berusande effekterna av lembas, och de utvecklade snabbt ett starkt beroende. När E2. vid ett tillfälle saknade medel att betala sitt missbruk, sålde han helt känslokallt för två lembas sin bror E. till en fördomsfri entiska. Efter en lång tids slaveri har nu E. återinträtt i samhället och bor i Järnbergen under namnet Mohammadan bin el-Rond. Den vita drogen har honom alltjämt i ett fast grepp och de sociala myndigheterna har avskrivit honom som ett hopplöst fall.

De lägger lembas i maten

Det är därför extra oroande att det nu blir allt lättare att få tag på lembas. Nyligen exponerades er wallraffande hobbit för onaturligt höga lembashalter i ett alldeles vanligt vårdshus. Till synes oskyldiga chokladkakor av ett stort märke har inte enbart fifflat med ingredienserna, de märker helt fräckt sina produkter med lembasrelaterad reklam (t ex "Let your tension slip away" och "Life in the fast lane? Enjoy your breaks"). Ska våra oskyldiga barn och åldringar behöva utsättas för det här när de går för att inhandla sina godasker och piptobak?

Svåra miljöskador på Tol Eressëa

Skadorna på miljön vid storskalig lembastil- lverkning är oanade och oroväckande. Skakande rapporter har inkommit från Tol Eressëa där lembaskartellerna etablerat sig och nu exploaterar både befolkning och naturresurser i sin

ansvarslösa profithunger. Lamslagna alver har setts ligga i diken runt produktionscentralerna, omedvetna om omgivningen och med sjukliga leenden på ansiktet. Ungdomar driver i gäng runt landsbygden i jakt på föda, då produktionen tagit vanlig jordbruksmark i anspråk och ingen längre bryr sig om att odla då lembasröken ligger tät runt förädlingslaboratorierna. Er wallraffande hobbit försökte ta sig in i en lembascentral men nekades tillträde av lokala makthavare.

Oskyldiga orcher drabbas

Hur länge ska det få fortgå? Varför är de sociala myndigheterna så slappa och undfallande? Är måhända ledande myndighetspersoner köpta av de kapitalstarka lembaskartellerna? Det finns även vaga men oroande kopplingar till det militärindustriella komplexet. Iakttagelser antyder att noldoriska spionorganisationer använder lembas som kemiskt vapen i det smutsiga kriget mot Fienden. Er wallraffande hobbit tog sig för en tid sedan in i det mordoriska militäretablissemangnet och bevakade en orchbarack under en längre tid. Resultaten är skrämmande. Mordors berömda kadaverdisciplin tycktes ha ersatts av sinnesslöhet och en hittills komplett okänd stämning av *laissez-faire*. Man kunde se orcher stappla omkring i gryningen, ovetande om tiden på dygnet. Uniformerna var fulla av hål och ingen anmärkte på bristen av underhåll. Smuts och stank var påfallande. Er wallraffande hobbit lyckades vid ett tillfälle komma i kontakt med en orch G. som intygade att utländska "köpmän" med jämna mellanrum besökte förläggningen och sålde runda, platta varor som

snabbt gömdes undan. G. själv skulle vid ett tillfälle även ha fått "pröva" en av dessa varor, men förnekade sedan detta vid närmare utfrågning.

ET under press

Lembaskartellernas bläckfiskarmar är långa. Även den fjärde statsmakten befinner sig under press. Det har gjorts långt ifrån subtila uttalanden från ledande personligheter att ET inte belyser lembasfrågan från "rätt vinkel" och att våra uppgifter skulle vara "felaktiga". Så skulle det inte förekomma att lembas röks utan enbart äts, men källor och bildbevis motsäger detta helt. Försöken att tysta ET är skamliga och i längden fruktlösa ty era djärva journalister skriver inget annat än den obekväma sanningen. Och den sanningen är att lembasprofitörerna söker lägga Midgård under sig med allt subtilare medel.

*Ruby Gamgee,
Grävande journalist*

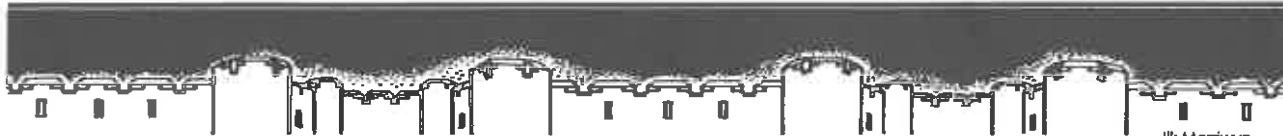
Alvernas ankomst, eller sanningen om deras spetsiga öron.

Det var nu så, när alverna vaknat vid cuivinens vatten, att de snart fann på två ting att lysa upp sina långa dagar med, i brist på ännu icke skapade solar. Den första var talet, och det blev ett väldigt snatter. Den andra var lembas och konsten att röka den, ett stort rökmoln lade sig snart över uppvaknandets vatten. På detta sätt fördrevs många lyckliga decennier i väntan på att något skulle hända. Tillslut hände det och Oromë fann dem

- något efter tidschemat eftersom Nahar fått rök i ögonen. När den väldige valan funnit dem fick han söka en stund till för att bland alla dessa frissande, långhåriga typer urskilja någon slags ledare. Trots sina Woodstockassociationer så fann han tillslut att Ingwë var ganska lik George Harrison. "Var Hälsade, Iluvatars barn." sa Oromë. "Yo bro", svarade Ingwë och blåste en rökring. Oromë sneglade besvärat på glöden från lemabsjointen, och sedan på stjärnorna som Varda nyligen tänt. "Var Hälsade" började han igen, lite tveksammare den här gången. "Jag namnger er..eh.. Eldar." han tystnade. "Stjärnornas folk.." Det sista med något vädjande i rösten. Ingwë kisade mot honom genom lembasröken och kastade en tankfull blick på Finwë och Elwë som satt bredvid. "Cool, dude"" sade alla tre i talkör, varav de med alvernas kända gästfrihet bjöd honom på lembas. Oromë älskade quendi. När Valar fick höra om Oromës förtjusning för alverna, kallades han tillbaka till Valinor tillsammans med sändebud för sina nya vänner, de förstfödda. Elwë, Ingwë och Finwë gjorde stor succé i Valinor, speciellt som de för resan sytt sig fina nya dräkter i rött, guld och grönt. "Skulle ni och era folk vilja komma och bo här med oss?" undrade Manwe försiktigt. Han funderade på prospektet att få klädtips från alvfurstarna. "Jag vet inte riktigt, man." sa Elwë. "Nja, dude, det är väldigt ljust här" sa Finwë och sneglade ofukuserat och ogillande på de två träden. Ingwë var mer rakt på sak. "Ni har ingen lembas, man!" Manwe såg hjälplöst på Varda, som klappade honom lugnande på armen. "Oi,

bröder."sade hon. "Yavanna är eas bästa lembasbakerska." Och så blev det att Finwë, Ingwë och Elwë skådade Valinors ljus och blev mycket entusiastiska, samt Varda alvernas speciella favoritvala. Men hur gick det till när alverna färdades till Aman? Och hur blev deras öron spetsiga? Ingwë, Finwë och Elwë var av uppenbara skäl mycket ivriga att få återvända. Deras förtjusning delades dock inte av resten av det odödliga folket, som inte hade skådat valinors.. tillgångar. Vanyar färdades först, i stor hast, eftersom Ingwë ledde tåget i full galopp med en gigantisk lembasjoint i näven. De blev den första skaran och så höga efter sin framkomst att de inte skådats i Midgård. Efter dem kom Noldor, ledda av Finwë, som hade övertalat sitt folk att Vanyar skulle få första jointen om de inte skyndade sig. Dessa avvänjdes under sin vistelse i de välsignade landen och åkte tillbaka till Migård och ställde till med mycket oreda. Sist kom Teleri med sin ledare Elwë och de färdades sist och långsammast för alla andra hade lämnat dem sin packning att bära. När de alverna nådde havet och sin ö-färja utbröt ett nytt rabalder. Alverna hade vaknat till lite, och ingen nykter alv är bekväm med vatten. Deras ledare, som nu blev nästan tokiga av tanken på Varda och hennes löfte, löste detta genom att leda alverna en och en över landgången, i örat. De flesta trilskades, och de anletsdrag som är alvernas mest omdiskuterade skapades, endast genom gammelalvernas hårda nypor.

En alv som var med.

NÄR?	VAD?	VAR?	KOMMENTAR
------	------	------	-----------

OKTOBER

1-3/10 fre-sön	Höstgille XIV	Minas Tirith	
----------------	---------------	--------------	--

13/10 ons	Stormöte, tema: "Antal inbyggare i riket".		
-----------	--	--	--

15/10 fre	Spelgille hos Raniel och Beldin. Kontakta gillesmästare Erion för nämare information.		
-----------	--	--	--

NOVEMBER

11/11 tors	The Two Towers fyller 50 år!		
------------	------------------------------	--	--

27/11 lör	Forodrim's Höstbankett	Stockholm	
-----------	------------------------	-----------	--

DECEMBER

12/12 sön	Riksmöte: Julbokgille		
-----------	-----------------------	--	--

ÅTERKOMMANDE AKTIVITETER (med reservation för eventuellt sommaruppehåll...)

Udda v	Mån 18.30	Cor Liltalie (dansgille)	hör m GM Baranor
	Tis 18.30	Ainulindale (historiediskussionsg.)	hör m GM Cirieth
	Ons 18.00	Sång- & musikgille	hör m GM Eldwyn
Jämna v	Mån 18.30	Lambengolmor (språkgille)	hör m GM Thuringwethil
	Ons 18.30	Parmandili (bokgille)	hör m GM Vardamir

Tag för vana att alltid anmäla dig till gillesmästaren / aktivitetsarrangören!

Veckokalendarium skickas ut via e-post. För frågor och anmälan av aktiviteter, kontakta kalendarieansvarig, Cirieth.

Lust att hitta på något? Gör det! Kontakta lämplig gillesmästare; utöver de ovan, finns:

Dryckesgillet	GM Tar-Palantir	Alvgillet:	Veanne
Konst & Hantverksg:	GM Raniel	Hobbitgillet:	Spirea
Matg (Dragon's Inn):	GM Landroval	MMM:	Arthalion
Spelgillet:	GM Erion	Númenorgillet:	Tar-Atanamir
Palantirkvällar:	spontant på eget bevåg :)		

